



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1400/2022
22.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 570/19 од 17.05.2022.године и Вишег суда у Шапцу Кж1 238/22 од 04.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 570/19 од 17.05.2022.године и Вишег суда у Шапцу Кж1 238/22 од 04.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 570/19 од 17.05.2022.године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три месеца, која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да, у случају да једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то возачке дозволе, наведене у изреци пресуде, за који предмет је одређено да ће исти бити уништен по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка – судског паушала у износу од

5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 238/22 од 04.10.2022.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 570/19 од 17.05.2022.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијану првостепену пресуду, на тај начин што ће ослободити окривљеног од оптужбе или да укине побијану првостепену пресуду и врати предмет на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да суд није могао окривљеног да огласи кривим за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је окривљени ослобођен у прекршајном поступку од одговорности за прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а ради се о истом догађају и употреби исте возачке дозволе, па је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер се ради о правноснажно пресуђеној кривичноправној ствари.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Новом Саду Прж 15997/20 од 22.09.2020. године, окривљени АА ослобођен одговорности да је дана 17.10.2018.године у 08,55 часова у ..., управљао путничким возилом регистарске ознаке ... марке „Мерцедес“ крећући се путем ... – ..., а није имао издату возачку дозволу ни за једну категорију моторних возила, чиме би извршио прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 570/19 од 17.05.2022.године, окривљени АА оглашен је кривим што је дана 17.10.2018. године у ..., употребио као праву лажну јавну исправу, тако што је полицијским службеницима ПС Владимирци дао на увид лажну аустријску возачку дозволу број ..., која гласи на име АА, наводно издату 18.06.2010. године, у урачунљивом стању, свестан свог дела и хтео је његово извршење, при чему је био свестан забрањености дела.

Кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика чини онај ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се такава исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе. Ставом 2. истог члана прописано да ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона учинилац ће се казнити затвором од три месеца до пет година.

У конкретном случају окривљени је оглашен кривим за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је употребио као праву лажну јавну исправу, док је пресудом Прекршајног суда ослобођен одговорности за прекршај јер је управљао путничким возилом, а да није поседовао возачку дозволу ни за једну категорију моторних возила. Дакле, не постоји идентитет између чињеничног описа прекршаја који је окривљеном стављен на терет и чињеничног описа кривичног дела, у погледу радње извршења дела, односно не ради се о истом догађају, те су самим тим оцењени као неосновани наводи браниоца да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари и да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Међутим, наведену повреду образлаже сопственим тумачењем члана 178. став 3. ЗОБС-а, односно полемише са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама, у погледу чињенице да ли је предметна возачка дозвола имала важност на територији Републике Србије, на који начин бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреда закона из члана 440. ЗКП, није повреда прописана у члану 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног

АА, адвоката Слободана Антонића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић